
Bygger tillit med pianoet

AKTUELT I FORENINGEN

VILDE BAUGSTØ

vilde.baugsto@legeforeningen.no

Kommunikasjonsavdelingen

Ole Marius Gaasø er fastlege og jazzmusiker – med et piano på legekantoret. Ved en tilfeldighet oppdaget han verdien av å spille piano for pasientene sine.

ENGASJERT: Ole Marius Gaasø mener at så mye som 95 prosent av jobben som fastlege er kommunikasjon. Foto: Vilde Baugstø

– Jeg har en filosofi som allmennlege, og det er at 95 prosent av jobben vår er kommunikasjon. Selvfølgelig skal vi kunne faget også, men det er meningsløst å kunne masse indremedisin hvis du ikke forstår hva problemet egentlig er, eller hvis pasienten ikke føler seg hørt eller opplever seg misforstått. Kommunikasjon er det aller viktigste vi driver med.

Ole Marius Gaasø gestikulerer engasjert når han prater. Den relativt nyslåtte fastlegen tar imot Aktuelt i foreningen på legekantoret sitt i Nannestad. Kantoret ser på mange måter ut som et tradisjonelt fastlegekantore, men ett møbel, presset inn langs kortveggen under vinduet, skiller seg ut: et elektrisk piano.

– Jeg søkte etter «beautiful electrical piano» på Google, og så fant jeg dette, ler Ole Marius.

Begynte med Louis Armstrong

Ved siden av jobben som fastlege er han nemlig også utøvende jazzmusiker, i tillegg til å være pappa til to små barn. Å plassere et piano på legekantoret var dermed en løsning som presset seg litt frem av seg selv – både for å få tid til å øve, men også for å koble av, forteller Ole Marius. Imidlertid viste det seg ganske raskt at pianoet fungerte som noe mer enn et pusterom for ham selv. Det tok nemlig ikke lang tid før en pasient påpekte det litt uvanlige inventaret på legekantoret. Pasienten var selv glad i musikk og spesielt Louis Armstrong. Dermed spilte Ole Marius en Louise Armstrong-låt.

«30 sekunder med musikk pasienten kjente igjen gjorde at vi fikk bygget et sterkt tillitsforhold ganske raskt»

– Bare i 30 sekunder. Men de 30 sekundene med musikk pasienten kjente igjen gjorde at vi fikk bygget et sterkt tillitsforhold ganske raskt. Noe jeg typisk ville brukt tre-fire konsultasjoner på ellers. Jeg er jo ny fastlege her, og dette var en pasient med lang medisinliste og mye historikk, forteller han.

Effekten av å spille piano for pasienten var så god at Ole Marius valgte å prøve det samme på flere pasienter.

– Musikken har vært et effektivt kommunikasjonsverktøy. Det gjør noe med lege-pasient-forholdet som er veldig positivt. Det er jo ikke alltid pasientene forteller rett ut hva de vil. Da gjelder det å ha et godt og sterkt tillitsforhold i bunn, og det bruker jeg pianoet til. Som en felles plattform for å kunne diskutere medisin, sier han, men understreker samtidig:

– Det er selvfølgelig samtalen med pasientene som er det primære, men pianoet kan brukes i tillegg. Per nå vil jeg si at jeg bruker pianoet i drøye fem prosent av konsultasjonene mine, hvis det passer seg sånn. Nå er jeg i en litt eksperimenterende fase. Jeg leser meg også litt opp på musikkterapi, som jo er en egen profesjon. Rett og slett for å forstå litt mer. Men jeg er ikke musikkterapeut. Jeg er lege. Og jeg er musiker.

Spillejobber i studietiden

For at det var lege Ole Marius Gaasø skulle bli, var slett ikke gitt. Hele livet har pianoet vært hans store lidenskap. I tenårene gikk han på Norges musikkhøgskoles talentutviklingsprogram i jazz. Det er musikkopplæring til elever som har særlig gode

forutsetninger og motivasjon for å arbeide med musikk. Dermed lå det litt i kortene at han skulle søke seg videre inn på Musikkhøgskolen etter videregående, noe den unge jazzmusikeren også gjorde.

PIANOLEGE: Ole Marius Gaasø hadde egentlig tenkt til å studere jazz på musikkhøgskolen, men endte opp på medisinstudiet i stedet. Foto: Troy Gulbrandsen

– Jeg kom ikke inn på første forsøk og i stedet for å prøve igjen, som de fleste gjør, begynte jeg på medisin ved Universitetet i Oslo. For jeg var jo også en typisk nerd og har alltid vært skoleflink. Medisin har også alltid virket spennende, forteller han.

Der andre medisinstudenter er opptatt av å bygge lege-CV gjennom studietiden, tjente Ole Marius til studentlivets opphold ved å gjøre spillejobber. Han innrømmer at han i begynnelsen ikke hadde slått fra seg tanken om å være musiker i hvert fall halvparten av tiden etter endt medisinstudium.

– Men småbarnslivet gjør at det er deilig med en dagtidsjobb. I tillegg syns jeg det er fryktelig gøy å være fastlege, det må jeg understreke.

Må være kreativ

Relativt tidlig på medisinstudiet forsto Ole Marius at han var en tenker, ikke en håndverker. Med andre ord; indremedisin var hans greie, ikke kirurgi. Etter turnustiden var han usikker på hva han skulle gå videre med, men tilfeldighetene ville at han fikk jobb på Kommunal akutt døgnetenhet (KAD) i Oslo.

– Da var jeg plutselig i et ALIS-løp, altså et spesialiseringsløp i allmennmedisin. Så begynte jeg å ta kurs, og så måtte jeg ut i praksis, og så var jeg plutselig i gang. Det syns jeg var utrolig gøy, og det har ikke sluttet å være gøy. Jeg elsker å jobbe med mennesker. Jeg er glad i faget, men å jobbe med mennesker er helt sentralt for meg.

Finnes det noen likheter mellom å være fastlege og å være jazzmusiker? Absolutt, mener Ole Marius. Han poengterer at som fastlege møter man utrolig mange problemstillinger på legekontoret i løpet av en dag. Ofte må man improvisere.

- I begynnelsen fikk jeg litt skrekken og følte at jeg ikke kunne noe om medisin i det hele tatt. For det pasientene kommer inn på kontoret ditt med står ikke nødvendigvis i boken du har lest. Så da må du improvisere og finne en måte å avslutte konsultasjonen på som faktisk hjelper pasienten. En god lege må være kreativ, påpeker Ole Marius.
 - Og av og til er veien til mål brolagt med litt pianospilling.
-

Publisert: 16. desember 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.15.12

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.